

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Caput 25. De sanctissimo Sacramento, ipsiusque Institutione, ac de modo,
quo in illo existit Christius Dominus, per transsubstantiationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

CAPUT XXV.

De Sanctissimo Sacramento, ipsiusque Institutione,

ac de modo, quo in illo existit Christus Dominus, per Trans-

substantiationem.

Post Pentecosten celebrat Ec-
clesia Festivam Sanctissimi
Sacramenti, eò quòd id non
possit facere die Jovis San-
cto. Utroque tempore ha-
buit Venerabilis Marina

insignes revelationes ac visiones de hoc my-
sterio, quas recensimus, incipiendo ab ad-
mirabilioribus, de modo, quo re ipsa & vere
Christus Dominus existit in Sacramento:
quas mihi enarravit, deditque scriptas, dum
docerem Theologiam, anno 1995, in nostro
Collegio Vallisolevano. Doceram autem
tunc materiam de Eucharistia, atque hoc
punctum de Transsubstantiatione. Refere-
bat mihi id talibus verbis, & cordis affecti-
bus, ut obstupefcens, conferendo meas tene-
bras cum tanta luce, dicerem DEO: Con-
fiteor tibi Pater, Domine cœli & ter-
ræ, quia abscondisti hæc a sapientibus,
& revelasti ea parvulis: ita Pater, quo-
niam sic placitum fuit ante te,

§. I.

Dum, ait, essem meo more collecta,
conspexi Christum Dominum indutum
veste magnæ Majestatis, tenentem in suis
sanctissimis manibus Hierothecam Eucha-
risticam, qualem solet etiam gestare Sa-
cerdos in quibusdam supplicationibus fie-
ri solitis in Festo Corporis Christi. Vide-
batur sacrum illud ferculum esse ex auro
purissimo, & habere duo tantum utrinque
vitra crystallina, unum ante pectus Chri-
sti Domini, & alterum oppositum, ita ut
solum in illis duabus partibus posset videri
id, quod erat intus: neque ego hoc pote-
ram bene discernere, quia Dominus erat
aliquantum à me averfus ad Apostolos, qui
etiam ibi confidebant, quasi sibi invicem
intuati. Mirabar, & stupebam, dum con-

templarer Salvatorem & sacrum ipsius fer-
culum, intra quod mihi videbatur esse sa-
cratissimum Christi Corpus, sicut est in
Augustissimo Altaris Sacramento, quame-
vis id non bene disceverim, quæ admodum
dixi. Aliquantò post mihi dixit ipse Do-
minus quam amantissimè: Nescis, quid
hoc sit, intellige igitur Institutionem esse
Sacramenti Corporis mei & Sanguinis,
quod die Cœnæ institui pro vestro bono,
ac remedio. Hoc audito magnopere ipsius
amore exarsit, tantò cum solatio, ut ei de-
xerim: Mi Domine, quare tua Majestas
hujus rei curam gerit? Non enim indiget
tantis favoribus ista mendica & miserabi-
lis. Responditque Divina Majestas: Ego
volò, ut mei Amici hîc aliquantum degu-
stent, & cognoscant mysteria, quæ pro il-
lis, & pro ipsorum bono ac remedio sum
operatus in mundo. Unde majus cepi so-
latium, & gratias illi egi pro tot favoribus,
quos mihi exhibebat.

S. II.
Alias mane, collecta more solito, sustu-
li oculos anime, & conspexi Majesta-
tem Christi Domini, stantis cum multis
sanctis Angelis, summâ veneratione pro-
sequentibus ac admirantibus sacratissimû
mysterium, quod contemplabantur. Do-
minus tenebat in suis manibus hostiam,
quæ in ipsis fuerat miraculosè confecta, &
statim vidi ex ejus sacratissima Persona, &
ex illius Divino pectore prodeuntem quæ-
dam Divinam virtutem, quâ transubstan-
tiabatur tota illa sacra Hostia modo tam
admirabili, ac Divino, ut totus ille idem
Dominus noster JESUS Christus, DEUS
& Homo verus, qui ibi stabat, & tota ipsius
virtus, ac Essentia Divina, & infinita, ma-
nens in suâmet Persona, fuerit pariter in
illa Hostia, quam in suis manibus habebat.
Obstupui, & fui consternata, dixiq; intra
me:

me: Quale est hoc mysterium? Christus Dominus stat ibi, unaque est in suis manibus? Huic meae cogitationi respondit Dominus, dicendo: Quid consternaris? videtur tibi aliquid novi, quod vides? Nonne scis, quod in ultima Coena ipse ego consecraverim panem, & illam transubstantiaverim in meum corpus, & sanguinem, ac in me ipsum? Hoc est mysterium, cuius tibi imago modo exhibetur. Fui attonita, dum aspiceré & intelligerem istud mysterium, ita ut possem dicere de hac veritate, quam credimus, atque confitemur de Consecratione Corporis & Sanguinis Christi Domini, non solum esse veritatem Catholicam, sed fuisse illam à me visam oculis animae adeò, ut de ipsa dubitari nequeat. Deditque mihi Divina Majestas tunc lumen, quo illustrata agnovi, quam conveniens & necessarium fuerit, pro bono & remedio nostrarum animarum, hoc Divinum & excellentissimum Sacramentum.

§. III.

Alia vice, dum versarer coram sanctissimo Sacramento, contulit Dominus meae animae lumen, cum quo vidi sub illo sacro velo, & illis speciebus sacramentalibus existentem Christum JESUM Dominum nostrum, DEUM & Hominem vivum, & verum, totum ac integrum ipsius sacratissimum Corpus, & Sanguinem, atque sanctissimam ejusdem animam, ac Divinitatem, totamque virtutem, modo tam sublimi & eminenti, ut ego illum nesciam verbis exprimere, aut declarare: quia ipsum non vidi, sicut alias soleo, in specie Infantis, qualis erat in utero suae Matris, neque in statura Viri adulti, qualis erat, dum conversaretur cum hominibus; sed vidi illum totum ac integrum cum suo corpore, anima, & Divinitate, totaque sua virtute ibi existentem; quae res secundum se est tam Divina, ac sublimis, ut non reperiam verba, vel figuras, quibus possim indicare aut exponere magnitudinem tam eminentis mysterij, ideoque licet praedicta essem magna scientia, si vellem quærerere figuras & similitudines ad declarandum id, quod ibi

Hh 3

modo

modo loquendi, continuò Sol eviscerare, ac impendere & communicare cum suis effectibus ac influentijs, totam suam virtutem & substantiam ijsdem creaturis, dum ità illis dat vitam, quæ sunt ipsius capaces, producitque aurum, argentum, ac gemmas, & exequitur reliquos effectus: quos tamen producendo, manet integer in sua sphaera cœlesti, absque ulla diminutione, aut jactura sui, seu suæ substantiæ. Quod si præterea diceremus hunc eundem Solem manentem ità in Cœlo, dum influit, ac derivat suos radios in mundum, eidem influxui, & radijs, ac lumini suo substantialiter & verè incorporari, ità ut suscipiens radios Solis, susciperet in illis realiter & verè ipsum Solem, hoc sine dubio foret multum. Id verò ego dico, suo modo fieri in nostro sacratissimo mysterio, quia dum Sol Justitiæ Christus Dominus derivat influentias & radios suæ sacratissimæ virtutis, & sublimissimorum meritorum in sanctissimum Sacramentum Evcharistiæ, quo vivificat, & dat Esse, ac Divinam vitam gratiæ, illamque conservat omnibus creaturis, volentibus ipsum suscipere, quem admodum debent, & infundit ac producit aurum pretiosissimum Amoris Divini, quod dat animas, quæ illud in eo quærunt, atque argentum & gemmas absolutarum virtutum; non solum producit hos effectus, sicut facit Sol materialis, atque etiam Divina ipsius Majestas in reliquis Sacramentis, verum præterea patrat simul maximum illud prodigium, dignum suâ potentia, & bonitate infinita, superando vires omnis puræ creaturæ, quod in his Divinis radijs & influentijs Divinæ ipsius virtutis, atque sublimissimorum meritorum, veniat personaliter ac realiter ipsemet Christus, unicum Bonum nostrum, & Dominus noster, totaque ejus sacratissima Virtus, & Corpus una cum anima, ac Divinitate, præstantissimo illo modo, de quo differui.

Hac ratione se explicabat Venemibilis Marina, conspiciendo se propterea, quod nesciret, neque posset declarare ea, quæ sentiebat, quia in omnibus commemoratis advertebat se dicere minus, quam par esset.

oborn

§. IV.

Sed amplius illam DEUS erudit, quia postquam intellexisset Christum Dominum existentem in Venerabili Sacramento, & in qualibet illius parte totum ac integrum, non uti ibi suis potentijs externis, cum id miraretur, dixit illi Divina Majestas: Quando existo in Divino Sacramento per admirabilem modum Divinæ Substantiæ, quem tibi exposui, intermitto spontè, & absque mei constrictione usum humanarum actionum, quem tamen habeo divinè & perfectè, ac proinde non oportet concipere carentiam usus harum actionum esse talem, qualis foret in quopiam humano corpore, quod earundem exercitio propter aliquam causam privaretur, ideòque esset valde imperfectum ac defectuosum: nam in me nec est, nec reperiri potest ullus defectus, vel imperfectio.

§. V.

Aliam visionem admirabilem ejusdem argumenti, & cum circumstantijs notatu dignis habuit multo tempore post prædicta, anno 1614, in Octava Corporis Christi.

Cùm, inquit, decumberem infirma in meo lecto, circa horam primam noctis, vidi aperiri parietem mei cubiculi, ac per illam aperturam, licet esset parva, ingredientem Angelum, magnæ majestatis ac splendoris, habentem in manu sceptrum. Intellexi esse sanctum Gabrielem, qui adferebat nuntiû nomine DEI sanctis quatuor Angelis meis contubernalibus, indicando ipsis, eos avocari: cùmque mihi humaniter valedixisset, discessit. Fui vehementer afflicta, timens, nè me DEUS vellet propter mea peccata privare tam bonâ societate, quâ fruebar; sed ipsi me sunt consolati, reddentes me certum, suum ab- itum cessurum ad meum solatium. Abiverunt Angeli, & ego mansi in hac afflictione ultra duas horas, postea verò vidi referari Cœlos, & illam cœlestem Civitatem ardere totam Divino igne relucente, ac vehementi, resonante admirabili musica Angelorum; atque tum meus Custos, qui mihi assistebat, me abripuit in spiritu, &

duxit

duxit ad Cœlum, ubi se mihi cum magno lumine manifestavit sanctissima Trinitas, Pater in specie ordinaria, in qua illum soleo videre; Spiritus sanctus coopertus nube, & Filius DEI eo ipso modo, quo existit in consecrata Hostia, qui est mirabilis, ut fuit dictum: non potui tamen videre modum, quo se ibi constituit; sicuti, si quis videat valde artificiosum quodpiam opus alicujus faminae, & ignoret modum, quo illud fecerit, desideretque ipsum intelligere. Interea vidi Altare aliquantò demissiùs, ac meos quatuor Angelos ad quatuor angulos, quos agnovi, & Christus Dominus descendit propè ad altare, quo conspecto, præter morem sum mirata, & stupui tam infinitam majestatem, & ma-

gnificentiam. Infudit mihi Dominus magnum lumen, ut agnoscerem in ea representatione hujus excellentissimi Sacramenti, modum, quo perageretur transsubstantiatio, atque sic mihi fuit plurimum satisfactum, eò quòd viderim non solum opus, sed modum etiam, quo peractum fuit, quem nulla valet lingua explicare. Eram quasi mihi ipsi erepta, eò quòd non possem sustinere tantam lucem, dum cognoscerem magnitudinem DEI, & meam vilitatem, quoad usq; finiretur visio. Tum mei sancti Angeli redierunt cum meo spiritu, meque edocuerunt, se non abivisse, ut emanerent, & me desererent, sed ut pro me præpararent aliquid ex ijs bonis, quibus fruuntur Cœlites.

CAPVT XXVI.

De alijs stupendis Visionibus, concernentibus idem mysterium Sanctissimi Sacramenti, nec non Divinitatem Christi Domini, & quomodo Pater ac Spiritus Sanctus ibidem una cum ipso existant.

DE anno in annum DEUS augebat magnitudinem visionum, revelando illi id, quod est gloriosissimum, & arcanissimum, de hoc Divino Sacramento, ut ipsa refert hunc in modum,

§. I.

SEquenti anno 1615, dum die Jovis sancto agerem cum DEO, audivi in supremo Cœlo, ubi erat Divina Majestas, cum beatis spiritibus resonantem cœlestem musicam, & cantum lætitiæ, jubili, ac laudis, intermixtis luctuosis lamentationibus: quibus auditis, fui rapta in ecstasim, & reperi me in supremo illo Cœlo, cum meis quinque Angelis. Incepi contemplari illa cœlestia tabernacula, & admirabilia, quæ mihi in ea cœlesti Jerosolyma manifestabantur. Subitò vidi circa magnam Arcem, & Palatium (in cujus medio erat Ca-

stellum elegantissimum) ambulantes optimè coordinatos ac dispositos multos Angelos, indutos splendidissimis vestibus, quamvis non absque admixta aliquâ tristitiâ ac dolore, qui instrumentis musicis, & vocibus suavis edebant illam cœlestem musicam. Postquam transivissent quasi infiniti; vidi venientem aliam maximam multitudinem eminentissimorum spirituum, qui omnes erant induti veste candidâ instar nivis, & gestabant manibus candidelas accensas. In medio illorum procedebat quidam Dominus infinitæ majestatis, quem nunquam videram; sacræ ejus vestes erant adeò mysticæ, & tam significativæ ipsius magnitudinis, ut nunquam potuerim intelligere, aut advertere, quales fuerint: habebat caput discoopertum, capillum protensum, & compositum, atque in suis sanctissimis manibus portabat juxta suum divinum pectus Hierothecam Eucharisticam, eleganter coopertam, cui immincebat Spiritus sanctus, in specie par-

væ Co-